

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Paulo. 207.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ὅτι μετὰ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ
 τῶν ἀποστόλων οὕτως ἔχει ἔργα αὐτοῦ τῶν
 ἀποστόλων θυσιαστικῶν.

Δαμπετίῳ ἑπισκόπῳ. σγ.

Οἱ μὲν εἰς ὠφέλειαν βλέποντες,
 ἢ πρὸς τὴν δικαιοσύνην, ἢ τὸ μέγε-
 θος τῆς κατὰ θεὸν ἀφάνειας
 αὐτοῦ προσβάλλονται, ἀλλ' ἐγκω-
 μιάζουσι ἑπιχειροῦσι τὴν ἀλήθειαν,
 πρὸς ἡμετέροις δεινότεροι λέγειν ἑπι-
 δύνουσι ἰκνοῦσιν. εἰ γὰρ καὶ μὴ ἐπα-
 ξίας, ἀλλά γε ἑπιχειροῦσιν τὰ κατὰ
 ἐπισημαίνοντες, τεκμηρίον τῆς ἐαυτῶν
 γνώμης τῆς ἐπὶ τὰ ἀξιοφύγητα ὀρε-
 πούσης, καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα ἀνθρώ-
 ποις ἐγκαταλείψουσι.

Παύλῳ. σδ.

Ἐκείνος, ὃς ἔγωγε οἶμαι, δικαιοτά-
 τος ἔστι τῶν ἀμφοτέρων κρι-
 τῆς, ὃ μὴ τὰ μέγιστα ἀξιώματα ἐκ-
 πληρώσῃ, ἀλλὰ τοῖς ἀδελφεοῖς
 τὸ εὐδὸν ἐξ εὐνομίας χρησῶν, καὶ νέ-
 μων ἐν ταῖς ἡμετέροις τὸ πρὸς
 ἀξίαν, ἐν ταῖς ἀγαθήσιν φυλάτ-
 τει τὸ ἴσον ἅπασιν, τῶν δικῶν παντα-
 χῶν μέτρω χρονοῦ.

Ἑρμογένει ἑπισκόπῳ. ση.

Εἰ μὲν ἔχουσι ἡμῖν τῆς ἱεροσύνης ἀ-
 γασίας ἐστειμένοι χρησμῶν ἀναγινώ-
 σκων, ὡς οὐ καὶ ποιεῖν αὐτοὺς καὶ τὰς
 ἀρετὰς ἀσκεῖν, ἀλλὰ λόγῳ διδάσκου-
 σί, φρονεῖτε ὡς φρονεῖτε. οἱ δὲ
 πανταχοῦ οἱ χρησμοὶ ἀνακηρύττου-
 σιν τὸν φιλαρέτην αὐτῶν, ἀποκηρύτ-
 τουσὶ δὲ τοὺς λόγῳ μόνον. σιωπῶντες
 ἑπιχειροῦσιν. τί παρέντες τὰ ἀφ' ἑ-
 αυτῶν θεῶν θεσμῶν διηγορευμένα τῆς ἱε-
 ρουσύνης μόνῃ ὡς οὐ τυραννίδι ἐνα-
 βρῶνται. τὰ μὲν γὰρ θεῶν θεσμοί-
 ματα, τοὺς τῶν ἱερωσίων λαχόντας

nibus ob paupertatem tenebas, nec po-
 steaquam cōsensuisti, ob aetatem. Quapro-
 pter, si ita est, à venerando altari teipsum
 arce.

Lampetio Episcopo. 206.

Qui dum coniectos in utilitatem oculo-
 rum habent, nihil tacendum esse putant, nō
 rerum præclarè gestarum magnitudinem,
 ut silentij causam obtendunt: sed veritatē,
 ad cuius laudes prædicandas, ne disertissi-
 mi quoque homines se accingere verentur,
 commendare ac laudibus afficere ni-
 tuntur. Egregiis enim rebus, si non dignè,
 at saltem quantum satis est, laudatis, ani-
 mi sui ad ea, quæ commemoratione digna
 sunt, propendentis argumentum atque
 coniecturam iis quoque qui post futuri
 sunt, relinquunt.

Paulo. 207.

Ille, mea quidem sententia, iustissimus
 controuersiarum iudex est, non qui homi-
 nes amplissimis dignitatibus ornatos per-
 timescit, verum qui imbecillioribus, id
 quo carent, pro eo atque æquitas postulat,
 subministrat: atque in honoribus id cui-
 que, quo dignus est, tribuens, omnibus
 quod æquum est, in causarum discepta-
 tione tribuit, ius videlicet vbique mensu-
 ræ loco adhibens.

Hermogeni Episcopo. 208.

Si ij, qui sacrosancta Sacerdotij dignita-
 te redimiti sunt, oraculum aliquod nobis
 recitare queant, quo illud sanciat, eos
 minimè laborare ac virtutem colere, ve-
 rum sermone solo docere oportere, sen-
 tiant sanè ut sentiunt. Sin autem diuina
 oracula passim Antistites eos prædicat, qui
 virtutum amore flagrant: contraque eos,
 qui sermone solo alios erudire conantur,
 explodunt, ecquid isti, prætermisissis iis re-
 bus, quæ diuinis legibus præscriptæ sunt,
 Sacerdotio solo, tanquam tyrannide, glo-
 riatur: Etenim diuina scita, eos potissimum

☩